

PAKKI - SATAKUNNAN MUSEO / INVENTOINTIRAPORTTI

Kokemäen rakennusinventointi

Kunta/kunnat: Kokemäki

Valmistumisvuosi: 2010

Teettäjä/rahoittaja: Satakunnan Museon Pisara-hanke ja Kokemäen kaupunki

Inventoija: Niina Uusi-Seppä

Ajankohta: 3.5.–2.9.2010

Inv.alueen tyyppi: ei määritelty

Inv. tarkoitus: yleiskaava

Inv. tyyppi: ei määritelty

Kattavuus: ei määritelty

Hankealueen kuvaus

Rakennusinventointi tehtiin suunnitellulla osayleiskaava-alueella, joka kattaa Kokemäen keskusta-alueen Peipohjasta Risteelle ja Sonnilasta Orjapaadenmäkeen. Aluetta halkoo Kokemäenjoki, jonka rannoille asutus on ensimmäisenä muodostunut.

Alueeseen kuuluu taajamia ja niiden välissä olevia peltoaukeita. Koko alue on kulttuuriympäristöä, isoja metsäalueita ei ole. Suurimmat taajamat ovat Tulkkila ja Peipohja, joissa molemmissa on runsas ja historiallisesti monikerroksinen rakennuskanta. Myös Ristellä on selvä taajamarakenne. Peltoaukeiden laidoilta löytyy suuria talonpoikaistaloja ja muutama kartano. Paistilassa, Orjapaadella ja Mäkikylässä on säilynyt harvinaista mäkitupa-asutusta. Samoille alueille on syntynyt myös uusia asuinalueita sodan jälkeen ja vielä 1980-90-luvuillakin.

Kokemäki on ollut maatalousvaltainen kunta, joten teollista arkkitehtuuria on hyvin vähän. Ehkä samasta syystä myöskään modernia arkkitehtuuria ei juuri ole. Talonpoikaistalot ovat sitäkin komeampia ja niitä on alueella useita.

Inventointialueella on sekä valtakunnallisesti että maakunnallisesti merkittäviä kohteita ja alueita. Valtakunnallisesti arvokkaita ovat kirkon ympäristö, Peipohjan rautatieasema-alue, Pyhän Henrikin kappeli ja Ylistaron kylä sekä Kokemäenkartanolta Orjapaadenkalliolle ulottuva alue.

Maakunnallisesti arvokkaita on lisäksi useita: Vanha Tulkkila rakennuksineen, koulut (kansakoulut ja vanha yhteiskoulu), Kokemäen seuratalo ja muuntaja, Ylistaron-Sonnilan peltoaukea rakennuksineen, Sonnilanjoen silta, Malmi, Nappari, Matomäki ja Paistilan kylä, Kolsin voimalaitos, Kaisala, Koskisen nahkurinverstas, Krootilan kylä, Pyhänkorvan kartano, Yli-Forsby, Simula ja Villiön kylä, Vuolteen kartano, Äimälä, Syyrinki, maatalousoppilaitos, ulkomuseo, Risteen viljavarasto ja Peipohjan peltoaukea.

Inventointialueelta valikoitui myös muutama paikallisesti arvokas alue. Näitä ovat Krootilan jälleenrakennuskauden asuinalue perunajauhotehdasta vastapäätä, Risteen koulutie ympäristöineen, Kuoppalan Mäkikylä ja Köyliöntien varren asutus Peipohjassa.

Inventointimenetelmän kuvaus

Alueelta on inventoitu 2000-luvun alussa Tulkkila sekä Krootilasta ja Peipohjasta muutama kohde

(Kirsi Niukko). Näiden kohdalla inventointi päivitettiin kuvaamalla kohteet ja kirjaamalla vanhat inventointitiedot pääpiirteissään digitaaliseen muotoon. Vanhat inventoinnit ovat paperimuodossa.

Uudet kohteet kuvattiin ja niistä kirjattiin ylös perustiedot. Jos omistajat olivat paikalla, heitä haastateltiin ja kysyttiin rakennuksen historiatietoja. Joistakin kohteista löytyi historiatietoa myös kirjallisuudesta. Omistaja- ja lohkomistiedot saatiin kiinteistötietojärjestelmästä.

Vanhoja valokuvia haettiin Satakunnan Museon ja Kokemäki Seuran arkistosta. Jälkimmäisessä kuvia on valtavat määrät ja niitä varmasti löytyy useammastakin rakennuksesta, mutta aika ei riittänyt kuvien perusteelliseen läpikäymiseen. Rakennuspiirustuksia löytyi varsin vähän, mutta niitäkään ei ehditty hakea Turun tai Helsingin arkistoista. Kartta-aineistona käytettiin lähinnä 1850-luvun pitäjänkarttaa.

Inventointityön vaiheiden kuvaus

Inventointi aloitettiin Seuratalonmäestä, josta edettiin Krootilan kautta Sonnilaan ja Ylistaroon. Kesän aikana saatiin inventoitua Tulkkilan ja Risteen välinen alue. Vasta syyskuussa päästiin etenemään Peipohjaan ja joen pohjoispuolinen alue jäi inventoitavaksi talvella.

Inventoinnin alueellinen, ajallinen ja laadullinen kattavuus

Suurin osa rakennuksista inventoitiin nyt ensimmäistä kertaa ja kohteiden suuresta määrästä johtuen inventointi rajattiin muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta ennen II maailmansotaa valmistuneisiin rakennuksiin. Poikkeukset ovat lähinnä 1940-50-luvulla valmistuneita teollisuus- ja liikerakennuksia, jotka katsottiin niin merkittäviksi, että ne oli syytä ottaa mukaan. Osayleiskaava-alue inventoitiin kokonaan. Joitakin yksittäisiä kohteita jätettiin inventoimatta, koska ne olivat kokeneet niin suuria muutoksia, että rakennuksen ikä ei ollut enää määritettävissä.

Arvottamismenetelmän kuvaus

Inventoija on tehnyt kohteista alustavan arvioinnin, josta on neuvoteltu Satakunnan Museon rakennustutkija Liisa Nummelinin, Kokemäen kaupungin maankäyttöinsinööri Ulla Nissisen ja Kokemäen kaupungin rakennustarkasta Mari Vallimäen kanssa yhteisessä arvotuspalaverissa.

Arvoluokituksen kuvaus

Kohteet on jaettu kolmeen luokkaan niiden historiallisten, rakennushistoriallisten ja maisemallisten arvojen perusteella.

A -suojeltava kohde

B -lievemmin suojeltava kohde

C - kohde voidaan jättää suojelun ulkopuolelle.

Yleiskaavassa tätä jakoa voisi tulkita niin, että A-kohteet merkitään sr -merkinnällä ja B-kohteet /s -merkinnällä.

Arvoon vaikuttavia tekijöitä ovat olleet säilyneisyys, tyypillisuus, edustavuus, harvinaisuus, autenttisuus, historiallinen todistusvoima ja merkitys kyläkuvalle/ympäröivälle alueelle.

Käytetyt keskeiset lähteet

Salminen Tapio: Joki ja sen väki. Kokemäen ja Harjavallan historia jääkaudesta 1860-luvulle. Jyväskylä 2007.

Hockman Tuula, Salminen Tapio: Kokemäen ja Harjavallan talonhaltijat vuoteen 1900, torpat 1891-1900 sekä papisto ennen vuotta 1870. Jyväskylä 2007.

Kokemäkeä ennen ja nyt. Pori 1955.
Eilistä Kokemäkeä. Toim. Esko Pertola. Kokemäki 1988.
Pertola Esko: Kokemäki-kirja. Kokemäki 1986.
Kiinteistötietojärjestelmä, www.ktj.fi
Kokemäen kaupungin rakennuslupa-arkisto
Suomen maatilat III, <http://sukutilat.sarka.fi/>
Suuri maatilakirja II, Kuopio 1964.
Niukko Kirsi: Tulkkilan rakennusinventointi 2000
Esko Pertola: Vanhat rakennukset kertovat –juttusarja. Kokemäen Sanomat 1987 - 88
Kokemäki Seuran arkisto
Satakunnan Museon kuva-arkisto

Suulliset tiedot

Suullisia tietoja ovat antaneet lähinnä tavatut inventoitujen kiinteistöjen omistajat. Heidän lisäksi on haastateltu Pentti Tähtistä Peipohjan rakennuksista ja Tuula Uusi-Seppää, joka on inventoijan äiti ja asunut Kokemäellä koko ikänsä.

Vanhojen inventointitietojen tallennus

Olli Joukio
Niina Uusi-Seppä

Alueet

Äimälä

Kokemäen kirkko ympäristöineen
Kokemäen osayleiskaava 2010
Kokemäen Peipohja
Kokemäen ulkomuseo
Kokemäenjoen kulttuurimaisema
Kokemäenjoen kulttuurimaisema (VAT)
Kokemäenkartanon kulttuurimaisema
Kolsin voimalaitos
Krootilan jälleenrakennuskauden asuinalueet
Krootilan kylä
Mäkikylä
Peipohjan asemayhdyskunta
Peipohjan kulttuurimaisema
Peipohjan rautatieaseman alue
Peipohjan taajama
Pispa, Vallila
Pyhänkorvan kartano
Risteen koulutie
Simula
Teljän kauppapaikka sekä Pyhän Henrikin saarnahuone ja muistokappeli
Tulkkilan alue
Tulkkilan vanha silta
Vanha kivisakasti ja hautausmaa
Vanha Tulkkila
Villiö-Orjapaasi kulttuurimaisema

Vuolteen kartano
Ylistaro-Sonnila, kulttuurimaisema
Ylistaron Matomäki ja Paistilan kylä

PAKKI - SATAKUNNAN MUSEO / ALUEEN SEURANTARAPORTTI

Kokemäen osayleiskaava 2010

Kunta:	Kokemäki
Kylä/kosa:	ei määritelty
Aluetyyppi:	inventointialue

Historia

Kokemäenjoen suisto on ollut Kokemäen kohdalla noin 4000 vuotta sitten. Aivan keskusta-alueelta, Käräjämäeltä on löytynyt jälkiä myöhäisen kivikauden asutuksesta ajalta, jolloin Käräjämäki oli vielä saari. Samalla paikalla on myös rautakautinen kalmisto, joita löytyy inventointialueelta useita muitakin. Merkittävin pronssikautinen muinaisjäännös on Orjapaadenkalliolla.

Ylistarossa sijaitsee Suomen kirkollisen historian ehkä merkittävin muistomerkki Pyhän Henrikin saarnahuone, jossa Suomen kansallispyhimykseksi myöhemmin nimetyn piispa Henrikin kerrotaan saarnanneen 1100-luvulla. Samalla alueella kerrotaan sijainneen Teljän vanhan kauppapaikan, jota pidetään Ulvilan ja Porin kaupunkien edeltäjänä. Ylistarossa on pidetty keskiajalla suuria talvi- ja kesämarkkinoita ja siellä on tiettävästi säilytetty myös maakuntasinettiä. Ylistaro oli vielä 1800-luvulla Kokemäen suurin kylä, jonka kantatilat siirrettiin pois Sonnilanjoen suistosta vasta 1830-luvun kyläpalon jälkeen. Kylä-Horelli on ainoa vanhoista tiloista, joka sijaitsee edelleen alkuperäisellä paikallaan. Malmin talo siirrettiin Sieruanojan kannakselta nykyiselle paikalleen Horellin viereen, mutta muut kylän talot siirrettiin kauemmaksi. Muita merkittäviä keskiaikaisia kyliä alueella olivat Sonnilanjoen varrella sijainnut Sonnila sekä joen pohjoispuolella sijainneet Haistila ja Villiö. Haistilan kylän paikalla on nyt Härkälän talo ja Villiön kylän paikalla Näpi ja Pikku-Ryssä. Muut talot on siitetty Orjapaadenmäen juurelle. Kokemäellä on useita keskiajalta periytyviä kantatiloja erityisesti Sonnilan-Ylistaron ja Villiön alueilla.

Kokemäen läpi kulkee joen eteläpuolella keskiaikainen Hämeenlinna-Ulvila postitie ja joen pohjoispuolella vanhalla kirkolta niinkään Ulvilaan johtava vanha maantie. Vanhan postitien varrella on mm. Kokemäenkartano, joka oli keskiajalla koko läänin (Kokemäenkartanon lääni) hallinnollinen keskus. Kokemäen kuninkaankartano sijaitsi keskiajalla joen saarella (Isoluoto) ja siitä jonkin verran alavirtaan sijaitsee Linnaluoto, jossa arvellaan olleen keskiaikainen linnavarustus. Kartano siirrettiin saarelta mantereen puolelle 1660-luvulla. Kartanon maat käsittivät huomattavan osan koko pitäjästä joelta Köyliön rajalle asti. Kokemäenkartanolla oli hallinnassaan myös Pyhänkorvan kartano ja jonkin aikaa myös Vuolteen kartano. Kartanon pelloille on muodostunut myöhemmin niin asuin- kuin teollisuusalueitakin.

Kokemäen vanha kirkko on sijainnut joen pohjoispuolella vanhalla hautausmaalla ilmeisesti ainakin 1200-luvulta asti. Nykyisin paikalla on vielä 1500-luvulla rakennettu kivisakasti muistona kesken jääneestä kirkon rakentamisesta. Varsinainen kirkkosali rakennettiin puusta ja se on myöhemmin palanut ainakin kerran. Viimeinen kirkko paikalta purettiin 1800-luvulla, mutta se oli jäänyt pois käytöstä jo 1770-luvulla, kun uusi kirkko valmistui joen eteläpuolelle. Sakastin lisäksi hautausmaalla on neljä 1800-luvun hautahuonetta. Vanhan hautausmaan paikalla on myös

rautakautinen kalmisto. Pappilan pelloille rakennettiin sotien jälkeen uusi asuinalue rintamamiehille ja siirtolaisille. Seuraavina vuosikymmeninä asuinalueita laajennettiin myös Pusson ja Kierikan kantatilojen pelloille niin, että koko Penttilänniemi on jo lähes täyteen rakennettu.

Tulkkilan keskusta alkoi muodostua vähitellen 1800-luvulla kirkon ympärille. Tuolloin kylässä oli vain kaksi kantatilaa Haapio ja Kilku. Kaupankäynti alueella alkoi 1850-luvun lopulla. 1890-luvulla rakennettu rautatie vilkastutti alueen elinkeinoelämää ja vanhan asematien varrelle muodostui tiheä rakennuskanta vuosisadan vaihteessa. Asuin- ja liikerakennuksia rakennettiin Tulkkiilaan vilkkaasti 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa ja vuonna 1927 valmistui Tulkkilan tiheäväkisen yhdyskunnan asemakaava. 1970-luvulla rakennettiin keskustan eteläpuolelle uusi liikekeskus, joka on myöhemmin laajentunut ja heikentänyt vanhan keskustan elinvoimaisuutta. Toisaalta uusien kauppojen sijoittuminen vanhan keskustan ulkopuolelle on mahdollistanut keskustan kirkonkylämäisen rakenteen säilymisen. Rakennuskanta on kuitenkin uudistunut keskustassakin voimakkaasti.

Rautatien rakentaminen vaikutti eniten Peipohjan taajaman syntyyn ja voimakkaaseen kasvuun 1900-luvun alkuvuosikymmeninä. Sotien jälkeen Peipohjaankin rakennettiin uusia asuinalueita ja taajamassa oli vielä 1970-luvulla useita kauppoja ja pankkeja. Nyt niistä ei ole jäljellä enää yhtään.

Kokemäki on selvästi maatalousvaltainen pitäjä, jossa teollisuutta on ollut melko vähän. Maisemallisesti merkittävistä teollisuuslaitoksista on kuitenkin syytä mainita Kolsin vesivoimalaitos ja Risten viljavarasto, jotka on perustettu 1940-luvulla. Keskustassa on lisäksi niin ikään 1940-luvulla toimintansa aloittanut ja myöhemmin moneen otteeseen laajennettu perunajauhotehdas. Peipohjasta voidaan mainita Kiviveistämö, Lehtosen konepaja ja jo toimintansa lopettanut Kleemolan leipomo.

Kuvaus

Aluetta halkoo Kokemäenjoki, jonka ympärillä levittäytyvät laajat viljelyaukeat. Alueella on kolme taajamaa (Tulkkila, Peipohja, Riste), muutama peltoaukea suurine talonpoikaistaloineen ja reuna-alueilla vanhoja mäkitupa-alueita. Uudempi asutus on levittäytynyt entisille pelloille mm. pappilan ja Kokemäenkartanon entisille maille. Aluetta voi luonnehtia maaseutumaiseksi kulttuurimaisemaksi, jolla on varsin edustava vanha rakennuskanta ja tiestö. Peltojen reunamilla sijaitsevat keskiajalta periytyvät vanhat kantatilat, joista monilla on erittäin edustava rakennuskanta. Alueella on useita valtakunnallisesti ja maakunnallisesti arvokkaita kulttuuriympäristöjä ja merkittäviä kirkollisia rakennuksia, joista mainittakoon erityisesti Pyhän Henrikin kappeli ja saarnahuone.

Arviointi

Kokemäen osayleiskaava-alue on kokonaisuudessaan hyvin vanhaa kulttuuriseutua, jolla on useita arvokkaita kohteita, merkittäviä kulttuurimaisemia ja historiallinen tiestö.

Säilymisedellytykset

Osayleiskaava on vanhentunut eikä vastaa enää nykyisiä maankäytön suunnittelun vaatimuksia. Uusi kaava on kuitenkin parhaillaan tekeillä. Siinä on tarpeen määritellä avoimina säilytettävät vanhat peltomaisemat, joilla on alueella huomattavan pitkä historia rautakaudelta alkaen. Uusia asuinalueita on yleisen tavan mukaan kaavoitettu viime vuosikymmeninä keskustan läheisille pelloille, joille on rakentunut myös uusi liikekeskus. Pyhänkorvan kartanon kulttuuriympäristö on jo valitettavasti tämän rakentamisen takia kärsinyt huomattavasti. Vastaavaa kehitystä olisi syytä välttää muiden arvoalueiden kohdalla.

Aluetta leimaa myös vanhojen taajama-alueiden taantuminen liikerakennusten jäätyä tyhjilleen tai muututtua asuinkäyttöön. Esimerkiksi Peipohja on ollut 1900-luvulla vilkas keskus rautatien takia, mutta nyt alueella ei enää ole yhtään kauppaa kirpputoreja lukuunottamatta. Myös Tulkkila on hiljentynyt viime vuosikymmeninä, Riste jo aiemmin. Kaikissa osayleiskaava-alueen taajamissa on kuitenkin edelleen toimiva koulu. Vanhojen rakennusten jääminen tyhjilleen on suuri uhka vanhan kulttuurimaiseman säilymiselle. Erityisesti keskustan alueella asemakaava olisi saatava ajantasalle niin, että sillä voitaisiin ohjata paremmin täydennysrakentamista arvokkaassa kulttuuriympäristössä. Palvelujen säilyminen vanhassa keskustassa on sen elinvoimaisuuden kannalta välttämätöntä.

Maisema-analyysi

Aluetta halkoo Kokemäenjoki, jonka varrelle vanha asutus on muodostunut. Joen eteläpuolella kulkee keskiaikainen Hämeenlinna-Ulvila postitie, jonka varrelle sijoittuu useita vanhoja maatiloja ja merkittäviä kohteita kuten Pyhän Henrikin kappeli, Kokemäenkartano ja vanha Tulkkila. Joen pohjoispuolella vanhalla kirkolta Harjavallan suuntaan kulkee niinikään vanha maantie, jonka varrella sijaitsee vanhoja maatiloja. Aluetta halkovat lisäksi 1890-luvulla rakennettu rautatie ja 1950-luvulla rakennettu valtatie 2.

Kokemäenjokeen laskee kaksi sivujokea, Sonnilanjoki ja Koomanoja, sekä pari pienempää uomaa. Kokemäenkartanon kohdalla maisemassa erottuu vielä lähes umpeutunut vanha jokiuoma. Sonnilanjoen varrella on maisemallisesti merkittävä Ylistaron-Sonnilan peltoaukea keskiajalta periytyvine kantatiloineen. Toinen merkittävä peltoalue on Kokemäenkartanon-Villiön peltoaukea, joka sijoittuu joen molemmin puolin. Osayleiskaava-alueen länsireunalta alkaa Peipohjan peltoaukea. Kaava-alueen pohjoisreuna rajautuu Orjapaaden kallioalueeseen.

Alueella on kolme taajamaa, Tulkkila, Peipohja ja Riste. Tulkkila muodostuu vanhasta kirkonkylästä, Peipohja on muodostunut 1800-1900-lukujen vaihteessa rautatieaseman ympärille ja Riste puolestaan neljän tien muodostamaan risteyskohtaan. Joen pohjoispuolella olevat pappilan pellot muutettiin sotien jälkeen asuinalueeksi, joka on myöhempinä vuosikymmeninä laajentunut ensin Penttilänniemeen ja viimeksi Kauvatsantien länsipuolelle. Jälleenrakennuskauden taloja on lisäksi Krootilassa entisen Heikkilän kantatilan mailla sekä Peipohjassa Kokemäenkartanon mailla. Tulkkilan ja Peipohjan välinen peltoaukea (Haanojan aukea) on rakennettu lähes täyteen 1970-luvulta alkaen. Tälle alueella sijoittuu myös Suokkaan teollisuusalue.

Lähteet

Salminen Tapio: Joki ja sen väki. Kokemäen ja Harjavallan historia jääkaudesta 1860-luvulle. Jyväskylä 2007.

Hockman Tuula, Salminen Tapio: Kokemäen ja Harjavallan talonhaltijat vuoteen 1900, torpat 1891-1900 sekä papisto ennen vuotta 1870. Jyväskylä 2007.

Kokemäkeä ennen ja nyt. Pori 1955.

Eilistä Kokemäkeä. Toim. Esko Pertola. Kokemäki 1988.

Pertola Esko: Kokemäki-kirja. Kokemäki 1986.

Kohteet

Aalto-Setälä/Mäki-Setälä

Aaltonen

Ahde

Ahlgren

Äijähuhta
Äimälä
Ainola
Ajanko
Ala-Parma
Alanen
Alanko (Tulkkila)
Alanko (Ylistaro)
Alasmaa
Ampumarata
As Oy Leporanta
Björnkulla
Branderin pirtti (Paloneva)
Einola
Elers (Tuomimaa)
Erkkilä (Krootila)
Erkkilä (Tulkkila)
Eskolin
Etelärinne
Gös (Jöösi)
Haanpää
Haavisto
Hakala
Hakamäki
Häkkinen
Halme (Kuoppala)
Halme (Tulkkila)
Harju ja Kaitila
Härkälä
Häyhtiö
Heimola
Helin
Hemmilä
Hiivola
Hongisto
Huhturi
Ihantola
Ilmola
Ilomäki
Iso-Horelli
Iso-Pere
Isotalo
Isotalon kauppa
Jalonen
Järvinen
Joki-Vekara
Jokinen
Jokiniemi
Jukkala
Juurikko

Juustola
Jylhä
Kaarnala
Kaisala
Kaivola
Kallas/Terveyskeskus
Kallela
Kalliola
Kallionpää
Kapali
Kareli
Karila
Karimaan puutarha
Karimäki
Kartio (Kuoppala)
Kartio (Peipohja)
Kartio (Tulkkila)
Kaskinen
Katajakallio
Kaunismäki
Kaunisto
Kauppila
Keskiö
Keskus
Ketonen
Kierikka
Killi
Kino
Kivilä
Kivimäki (Kuoppala)
Kivimäki (Tulkkila)
Kivinen (Kalliomäki?)
Kiviriutta
Kivistö
Kiviveistämö
Kleemolan leipomo
Koivisto (Sonnala)
Koivisto (Ylistaro)
Koivula
Koivumäki
Kokemäen kirkko
Kokemäenkartano
Kolsin voimalaitos
Komulainen
Korpinen
Koskilahti (Ikala)
Koskiranta (Vahtitupa)
Kotomäki
Krall (Vuorenpää)
Krallvuori

Krapu
Kuitti (Sonnila)
Kuitti (Ylistaro)
Kuittilo
Kulmala
Kultakumpu
Kunnalliskoti (Ratamo-koti)
Kuusama
Kuusela
Kuusikko
Kuusiniemi (Riste)
Kuusiniemi (Ylistaro)
Kylä-Horelli
Kylä-Köönikkä
Kylä-Kupi
Kylä-Pertola
Kylä-Setälä
Kytömaa
Laiho
Lallinmäki
Lamminen
Laurell
Lauri
Lehikoinen (Salminen)
Lehtimäki / Palmu
Lehtosen Konepaja
Lepola
Lepomäki
Leponiemi
Leppämäki
Liisala
Linteri
Linteri (Roosvalla)
Lintula (Kokemäenkartano)
Lintula (Ylistaro)
Lisäkassa / Pennimaa-Markkala
Lunden (Peipohja)
Lunden (Villiö)
Maamieskoulu (Huittisten ammatti- ja yrittäjäopisto)
Maatalousmuseo
Mäenpää
Mäentaka
Mäkelä
Mäki
Mäki-Horelli
Mäki-Hyörä
Mäki-Ketala
Mäki-Köönikkä
Mäki-Linteri
Mäki-Mustala

Mäki-Pusso
Mäki-Vekara
Mäkimaa
Mäkirinne
Mäkirinta
Mäkitalo (Syyrinki)
Malmi
Mäntynen
Mattila
Metsä-Köönikkä
Metsämaa
Metsäranta
Muuntamo
Myötämaa
Näpi
Nappari
Niemilehto
Niironen
Nordlund
Nuikkinen
Ojala
Ojala II
Ojanen
Ojanperä
Oksanen, Karisto 1
Orjanlähde
Orjapaasi
Osala
Osala (Krootila)
Ossa I
Osuuskauppa
Pajunen
Palmu
Palmu (Suonsyrjä)
Palomäki
Pappila
Peipohjan asema
Peipohjan asema-alue
Peipohjan kansakoulu
Peltonen (Krootila)
Peltonen (Pappila)
Perttula
Perunajauhotehdas
Peuranen
Piitari
Pikku-Vuotila
Pikkumäki
Pikkuryssä
Pilto
Piltonen

Pinomäki
Pirkkinäinen
Pispa
Pohja + Peräpohja
Prihu
Prinkkala
Pukimo
Puolimatka
Pusso
Pyhämaa (Pyhänkorvan kartano)
Pyhän Henrikin kappeli
Pyhänkorvan kartano
Rahakulma/ Osuuspankki
Raikunen
Räisälän kansanopisto
Rajala (Kuoppala)
Rajala (Peipohja)
Rajamaa
Ranta
Ranta-Vuolle
Rantala
Rantamaa (Tulkkila)
Rantamaa (Villiö)
Rantanen (Riste)
Rantanen (Ylistaro)
Rantaniemi
Ratamestarin asunto
Rauhala (Sonnila)
Rauhala (Tulkkila)
Reunanen
Rinne (Harola)
Rinne (Riste)
Rintala (Peipohja)
Rintala (Ylistaro)
Risten saha
Risten sahan asunto
Risten vanha koulu
Risten viljavarasto
Rohtola
Saarinen (Kuoppala)
Saarinen (Villiö)
Sahamäki
Sainio
Salmi
Salminen (Kuoppala)
Salminen (Paistila)
Sampola
Särkkä (Vuorio)
Selin
Sepät Peltonen ja Nieminen

Seppä
Serttilä
Setälä
Setänen
Seurahuone/Ilmola
Seuratalo (Kalliopohja + Lisäpohja)
Siltakulma
Siltanen
Simula
Sinivaara
Sonnilanjoen silta
Soramäki
Suloniemi
Sundqvist
Suominen
Suonsyrjä
Suvanto
Suvantola
Syrjälä
Takomo
Tammi
Tamminen
Tarmola (Lepistö)
Tienhaara
Tiensivu
Toivola (Metsänrinta)
Törmälä
Tuliniemi
Tulkkilan koulut
Tulkkilantie 30
Tulkkilantie 32
Tulkkilantie 34
Tulkkilantie 9
Tuominen
Tuomola
Työväentalo Rantala
Ulkomuseo
Uuramo
Vähämäki
Vaimala (Torkkeli)
Väinölä
Valli
Valmu
Valomaa
Valtion virastotalo
Vanha hautausmaa
Vanha Maamieskoulu / Meijerikoulu
Vanha yhteiskoulu (Ala-Haapio)
Vanhala
Varala (Marjamäki)

Varala (Rahamaa)
Varala I
Vastamaa
Vastamäki
Vastamäki I
Vastamäki II
Vastamäki III
Väylä (Nirhala)
Vekara
Vettenranta (Manner)
Vierimaa
Viertola
Viinikka
Viljanen
Villberg
Virta
Vuori
Vuorinen
Wasento
Wuorio
Yli-Forsby (Kyläkoski, Forsby)
Yli-Haapio
Yli-Kallas
Yli-Kilkku
Yli-Parma
Yli-Vuoltee (Vuolteen kartano)
Ylinen